

ACCIO

Responsabilitats

Ineptitut?

Negligència?

Impunisme?

No sabem res encara

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

L'actualitat

L'esdevenint en els recents conflictes d'ordre públic i que palesa una vegada més la trista herència que ens llegà la monarquia, perquè més que conflictes d'ordre públic ho són de cultura i el grau mitjà de la cultura ciutadana és—dissortadament i per obra i gràcia del vell règim—inferior al que correspon a una nació civilitzada, aquests esdeveniments dels darrers dies, doncs, ens produeixen l'impresió deplorable de que des de l'època d'aquell general sanguinari, cínic i depravat, avui a l'exili, les coses poc han canviat, perquè aquella teoria que amb tanta fruïció aplicaven determinats elements socials que per cada un de s d'un bàndol que caigués calia fer-ne caure tres dels del bàndol contrari, sembla haver servit de precedent en el cas d'Arnedo si les dades que tenim en escriure aquestes ratlles són confirmades, i consti bé que celebrariem que no ho fossin.

Repugna a tota consciència liberal que qualsevol qüestió, per minsa que sigui, un cop portada a la via pública hagi d'ésser discutida i resolta per uns i altres per mitjà de la violència i la salvatjada de Castilblanc mereix la reprobació enèrgica de tota persona culta; però no és contraproductiu la revenja que sembla haver estat presa, i no és més improcedent encara que ja torni a sortir qui parli de dictadures per a fer caure el pes de l'odi damunt la resta dels espanyols volguent-nos retornar a la situació d'esclavatge de la que fa poc hem començat a sortir?

L'alucució que amb la signatura del bisbat espanyol ha estat adreçada al poble, demostra una vegada més la intransigència i el sectarisme religiós dels catòlics espanyols. Un seguit de normes autoritàries i que semblen una reminiscència dels temps inquisitorials, són donades als fidels de la església i així veiem com al costat d'un poder natural que emana del poble s'aixeca sinistre un altre poder sectari, intolerant, intransigent, que desfa o preté desfer el què en matèria d'ensenyament, família, reli-

gió, etc., anirà essent legislat després d'aprobadada la Constitució, com a conseqüència d'ella i com a complement del seu articulat. Pot establir-se una separació entre les normes que es donen als catòlics en llur obra de proselitisme i a les quals res no tenim a contradir perquè caurien en un vici d'intolerància si volguéssim criticar el lliure exercici de la propaganda catòlica, i les altres normes que tendeixen a fomentar la indisciplina; a aquests darreres sí que hi tenim quelcom a objectar perquè fins a cert punt constitueixen una excitació als catòlics a rebel·lar-se contra ço estatut o el que vagi estatut-se en matèria religiosa, social, etc., és a dir que l'església mana als seus fidels a deixar incomplet el que sigui legislat en aquelles matèries i no vagi d'acord amb el que té prescrit la religió catòlica al nostre país que pel que ara veiem, no és el mateix que per als demés països.

Seguint per aquest camí i prenent per exemple l'actitud del bisbat espanyol, cada estament social pot imposar les seves normes d'indisciplina segons li sigui o no grata la legislació vigent, perquè a l'alucució del bisbat a què ens referim s'hi estableix una distinció entre el que anomena «poder constituït» i «legislació» afegint-hi que pot ésser perfecte l'un i imperfecte l'altre, o al revés; però ara el que cal sapiguer és per què i per què les lleis poden ésser considerades imperfectes ja que el sol fet de què les lleis no siguin grates a una part d'opinió, per important que sigui, no vol pas dir que siguin detestables; altrament el que serien en aquest cas és «desagradeses» per a determinat sector del poble, però el grau de perfecció o imperfecció d'una llei no es determina mai pel caprici d'uns quants i menys si aquests quants són gent fanàtica a tot ésser-ho.

Clar que tot aquest aspecte de la indisciplina els bisbes signants del manifest l'han projectat hàbilment i no arribem a capir encara fins a quin punt els governants podran declarar als catòlics fora de la llei, perquè la legislació complementària no està promulgada encara, però el mal exemple ja està donat i les conseqüències que una situació catòlica com la que pretenen crear podria portar, no són per a ésser previstes encara,

Lletra oberta

S'ens prega la publicació de la següent:

Senyors Directius de «Esquerra Catalana Federal».—Ciutat.

He rebut la lletra per mitjà de la qual s'em comunica l'acord prè i que pesa contra mi, de suspendre'm de directiu de l'Esquerra i de soci, així com demanar-me que dimiteixi la Tinència i el càrrec de Regidor. Doncs bé: en contestació a la mateixa protesta legalment de l'acord i m'aculleixo als Estatuts de l'Entitat, per considerar injust el fall, tota vegada que el delictes no ha estat probat, i, perquè com no em negarà en Serra, feia més de quatre setmanes que demanava amb insistència reunió de Directiva i de Regidors de tota la Minoria, per provar de demostrar la improcedència de la negativa rodona, i que jo qualifico de sistemàtica que feia ell de la concessió de permís o autorització de modificacions demanades per la Casa Cros.

Com sigui doncs, tal com queda més amunt apuntat, que jo en el moment oportú ja vareig advertir a qui tenia autoritat dins la Junta Directiva per a convocar Junta, el meu parer sobre l'assumpte, i aquesta no es portà a terme fins que jo ja havia fet pu-

J. NOGUERA

Installacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres. — Sant Llorenç, 58 i Passatge Mercat, 7. — Telèfon 365

i no creiem anar gaire equivocats si declararem la nostra opinió que el que es preté és crear una situació confusionària per a treure'n el que en puguin, i gran cosa seria que arribessin a lograr-ho. El que és per nosaltres procurarem estar «al tanto» i complir amb el deure que com a homes liberals i lliurepensadors tenim.

JOAN SANZ

CINEMA ZORRILLA

Dies, 9 dissabte i diumenge, 10

ACTUALITATS SONORES

Un drama en la nieve
(sonora)

Piernas vencedoras
comèdia sentimental

Una cómica

Teatre Guimerà-Picardol Cinema

Dissabte, 9 i diumenge, 10 gen.

Su hombre
(sonora)

GENTE ALEGRE
en espanyol

Escuela de Caricatos
dibuixos sonors

Revista Paramount Sonora

CINEMA NOU

Dissabte i diumenge dies 9 i 10

LA MUJER X
tota parlada en espanyol per
Maria L. de Guevara, Josep
Crespo i Rafel Rivelles

Tobillos de oro
(sonora)

Dibuixos animats sonors

CINEMA VICTORIA

Dies 9 i 10 de Gener de 1932

Un Yanki en la Corte del Rey Arturo

en espanyol per dobles

Guerra a los hombres
drama mut

Dibuixos sonors Mickey

Noticiari Fox sonor